

Arrest

nr. 218 735 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een staatsburger van Sierra Leone te zijn, geboren te zijn in Port Loko en te behoren tot de etnische groep Temne. U bent moslim.

U werd op 26 oktober 1995 geboren te Port Loko en groeide aldaar op in de ouderlijke woning. In 2010 verhuisde u naar Freetown en vestigde u zich bij uw tante langs vaderszijde, K. S., in Ingham street om uw middelbare studies te voltooien en u voor te bereiden op universitaire studies. Uw tante werkte als kleinhandelaar. In 2014 overleden uw beide ouders aan ebola.

Uw tante, K. S., nam sindsdien ook uw jongere broers, I. en M., en jongere zus, F., op haar woning in Freetown. U had een moeilijk leven want diende huishoudelijke taken te verzorgen, voor uw broers en zus te zorgen en uw tante te assisteren in haar handelsactiviteiten. Uw tante financierde uw studies tot u een beurs van de overheid kon bemachtigen. Begin 2016 startte u een 4-jarige universitaire opleiding accountancy. Uw tante kloeg dat u studeerde en geen inkomen binnenbracht. Daarenboven betaalde uw tante ook het studiegeld voor uw broers en zus. Uw tante had een oude rijke man gevonden waarmee u diende te huwen, I. K.. Deze man was bijna 60 jaar oud en had al 4 echtgenotes. Uw tante argumenteerde dat deze man u, uw broers en zus zou kunnen onderhouden. U diende met hem te huwen zoniet zou ze stoppen de studiegelden van uw broers en zus te betalen. U accepteerde het huwelijk omdat u wilde dat uw broers en zus verder zouden kunnen schoollopen. U en uw tante kwamen overeen met I. K. dat u uw studies kon afmaken en na het behalen van uw diploma in december 2018 met hem zou huwen. In december 2016 verloofde u zich met I. K. en in januari 2017 verhuisde u naar de woning van uw verloofde in Calabato (Freetown). Uw verloofde was echter niet geduldig en wilde gemeenschap met u. Bovendien wilde hij dat u uw studies stopzette. Eind maart 2017 keerde u huiswaarts na schooltijd en bij uw aankomst vroeg uw verloofde u waar u uithing. U repliceerde dat u op school was waarop uw verloofde u verbood nog naar school te gaan. U wilde uw studies niet stopzetten en er ontstond een dispuut. Uw verloofde nam uw bezittingen en schoolgerei en stak het in brand. U werd geslagen door uw verloofde. U nam een stok en sloeg uw verloofde langs achter. U rende weg. In maart 2017, 3 maanden na uw aankomst, verliet u aldus de woning van uw verloofde. Tijdens uw vlucht liep u tegen een fietser aan. De fietser heette mister Charles. U werd bewusteloos naar het ziekenhuis gebracht door deze mister Charles. De fietser betaalde de medische kosten en vroeg u wat er aan de hand was. U legde uit dat u gedwongen werd te huwen met I. K. en dat uw verloofde u verplichtte uw opleiding stop te zetten. U besloot 2 weken in het ziekenhuis te verblijven omdat u een stuk tand verloren was en u vreesde dat u uitgelachen zou worden omwille van uw gebit. Mister Charles betaalde de herstellingen voor de tand en gaf u zijn visitekaartje. Na de tandherstelling besloot u in te trekken bij uw vriendin, Florence genaamd die in Texaco (Freetown) woonde. Florence stelde voor dat u bij haar ouders in Kambia kon gaan. Wekelijks reisde u tussen de ouders van Florence in Kambia en Florence in Texaco. U verbleef in totaal 4 tot 5 maanden afwisselend bij Florence en haar ouders. Rond december 2017 werd u gecontacteerd door mister Charles die uit medelijden een vals paspoort voor u had geregeld. Op 4 januari 2018 nam u te Freetown een vlucht naar Casablanca (Marokko). Vervolgens reisde u per vliegtuig naar Parijs (Frankrijk) alwaar u op 4 februari 2018 landde. Mister Charles had u beloofd dat zijn neef Mike u zou helpen in Frankrijk. Mike wilde echter een relatie met u. U ontmoette madame Patricia die u naar België bracht. Op 20 februari 2018 arriveerde u in België. Op 22 februari 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u door uw tante langs vaderszijde, K. S., uitgehuwelijkt werd aan een oude man, I. K.. U ontvluchtte I. K. omwille van zijn opvliegende karakter en omdat hij wilde dat u uw studies stopzette (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 26 april 2018, p. 13 en 20).

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u een gedwongen huwelijk vreesde met Ibrahim K.. Immers, uw kennis over uw aanstaande bruidegom en zijn entourage laat danig te wensen over.

U verklaarde voor het CGVS dat u in december 2016 verloofd werd met I. K. (p. 7), dat u in januari 2017 introk in de woning van uw verloofde (p. 7) en dat u gedurende 3 maanden bij hem inwoonde (p. 7)

tot een meningsverschil ervoor zorgde dat u zijn woning uitvluchtte (p. 7). U verklaarde dat Ibrahim K. een rijk man was (p. 10), dat hij een aannemer was (p. 10) en dat hij reeds 4 vrouwen had (p. 10) en ongeveer 10 kinderen had (p. 11). U zei dat jullie allemaal in hetzelfde huis woonden met Ibrahim K. (p. 11). Hoewel u verklaarde te weten dat de 4 vrouwen van I. K. F., I., Z. en S. heetten (p. 11) kon u verder geen persoonlijke informatie over deze vrouwen verstrekken. Zo verklaarde u niets te weten over de familieleden van S. (p. 11) en S. ook niets gevraagd te hebben over haar familieleden (p. 11). U verklaarde niets te weten over de persoonlijke achtergrond van S. (p. 11). Wat betreft de andere 3 vrouwen van I. K. verklaarde u niets over hen te weten (p. 11). Gevraagd of de huwelijken van de 4 vrouwen met I. K. ook gedwongen huwelijken waren verklaarde u het niet te weten (p. 12). Hoewel u verklaarde dat I. K. "rond de 10 kinderen" had (p. 11) en deze kinderen allemaal bij u in hetzelfde huis woonden (p. 11) kon u aanvankelijk na enig denkwerk slechts 5 namen van kinderen reproduceren (p. 11-12). Gevraagd waarom u zo moet nadenken [over de vraag] (p. 11) zei u dat u de namen van de kinderen vergat omdat u niet veel tijd met hen had (p. 12) hetgeen frappant is aangezien jullie toch onder één dak woonden en de vader van de kinderen uw verloofde en toekomstige echtgenoot was. Na de pauze slaagde u er in 7 namen te benoemen (p. 21) doch het blijft hoe dan ook merkwaardig dat u niet alle namen van de kinderen van uw verloofde kan geven alsook is het bevreemdend dat u schijnbaar niet met zekerheid het correcte aantal kinderen van uw verloofde kan geven hoewel u gedurende 3 maanden met hen samenwoonde. Wat betreft I. K. zelf verklaarde u dat hij bijna 60 jaar was (p. 12), dat hij in Kambia geboren werd (p. 12) en dat zijn ouders overleden zijn (p. 12). U verklaarde niets te weten over broers en zussen van I. (p. 12). Gevraagd hoelang I. reeds werkt als aannemer verklaarde u kort "Ik weet niets van zijn aannemerswerk" (p. 10). U beweerde dat I. veel werkers [werkmannen in dienst] had doch u verklaarde hen niet te kennen (p. 16). Uw kennis over I.K. blijkt aldus bijzonder summier. Nochtans verklaarde u dat u uw verloofde voor het eerst ontmoette begin december 2016 en dat hij vaak naar het huis [van uw tante] kwam, bijna dagelijks zelfs (p. 15-16). Hoewel u verklaarde dat I. K. een vriend van uw tante K. S. was (p. 16) en dat zij veel met elkaar spraken (p. 16) kon u niet precies toelichten hoe uw tante en I. elkaar concreet kenden (p. 16), noch sinds wanneer ze elkaar kenden (p. 16). Het is merkwaardig dat u de band die uw tante met Ibrahim had niet nader kan toelichten aangezien u enerzijds reeds sinds 2010 inwoonde bij uw tante K. (p. 5) en uw tante hem als uw toekomstige echtgenoot naar voren schoof (p. 15). **Uit het voorgaande blijkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk verloofd zou zijn geweest met I. K., noch dat u bij I. K. heeft ingewoond gedurende 3 maanden.** Aldus kan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u in december 2018 met I. K. (gedwongen) zou moeten huwen.

Ten tweede legde u enkele weinig aannemelijke en incoherente verklaringen af die de geloofwaardigheid van het door u beweerde gedwongen huwelijk verder op de helling zetten.

Zo verklaarde u dat u reeds sinds 2010 inwoonde bij uw tante K. (p. 5) en dat uw tante K. na de dood van uw ouders in 2014 ook uw broers en zus onder haar hoede nam (p. 9). Uw tante zou uw schoolgeld alsook dat van uw broers en zus betaald hebben (p. 8-9 en 12). U verklaarde dat uw tante eerst lief was (p. 9) doch dat uw relatie met haar verziekte na de dood van uw ouders (p. 9). U verklaarde in dit verband dat u van uw tante voor uw zussen [broers en zus] moest zorgen (p. 9), haar moest assisteren in haar handel en huishoudelijke taken diende te verrichten (p. 9). U beweerde dat u uw tante akkoord was dat u een 4-jarige universitaire opleiding accountancy aanvatte (p. 10) en dat uw verdere studies bekostigd werden door een beurs die u van de overheid kreeg (p. 8). In dit licht is het merkwaardig dat uw tante die akkoord was dat u universitaire studies aanvatte met een duur van 4 academiejaren die bovendien bekostigd werden door de overheid plots in december 2016 zou beslissen dat u uitgetrouwde zou worden aan een oude man. U beweerde dat uw tante stelde dat indien u het huwelijk niet zou accepteren zij zou stoppen met het betalen van de schoolgelden van uw broers en zus (p. 12). U voegde hier aan toe dat u het huwelijk accepteerde omdat u wilde dat uw broers en zus verder zouden kunnen studeren (p. 12). U heeft doorheen uw verklaringen voor het CGVS niet aannemelijk kunnen maken waarom uw tante plots niet meer kon of wilde instaan voor de studiegelden van uw broers en zus (uw eigen studies werden immers via een beurs van de overheid bekostigd). Temeer u verklaarde dat uw tante anderzijds wel belang hechtte aan (uw) studies omdat ze overeenkwam met Ibrahim dat het huwelijk pas mocht plaatsvinden nadat u afstudeerde aan de universiteit in december 2018 (p. 15). U heeft geen enkele logische verklaring voor de verandering in het gedrag van uw tante. Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat u nadat u eind maart 2017 wegluchtte uit de woning van uw verloofde in Freetown gedurende 4 of 5 maanden afwisselend in Freetown en Kambia – tevens de geboortestreek van uw verloofde - zou verbleven hebben indien u werkelijk vreesde dat uw verloofde u zou vermoorden (p. 20). Hoewel u verklaarde dat u zich verborg in Freetown (p. 20), niet naar buiten ging (p. 20) en alleen bij uw vriendin was (p. 20) beweerde u anderzijds dat u geen lange afstanden wandelde (p. 20) en zo goed als wekelijks tussen Kambia en Freetown reisde om uw vriendin Florence

te plezieren die een bezoek van u op prijs stelde (p. 14). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u pas op 4 februari 2018 Sierra Leone verliet en aldus meer dan 4 tot 5 maanden na uw vlucht uit de woning van uw verloofde nog in Sierra Leone verbleef. Aldus kan gesteld worden dat u meer dan 10 maanden na uw vlucht uit de woning van uw verloofde in uw land van herkomst doorbracht zonder dat u aannemelijk kan maken dat Ibrahim werkelijk op zoek was naar u. Hoewel u beweerde te vrezen dat Ibrahim u zou vermoorden (DVZ) en u terug mee zal nemen naar huis en u niet meer buiten zal laten (p. 20) kan u niet aannemelijk maken dat Ibrahim na uw vlucht nog steeds op zoek zou zijn naar u. Immers, u verklaarde dat u na uw vertrek uit de woning van Ibrahim geen contact meer had met I. noch met uw tante K. (p. 18). U zei dat uw vriendin Florence voor u rondkeek sinds u zich bij haar verstopte (p. 18) en ontdekt had dat I. naar uw educatieve instelling was gegaan om te onderzoeken of u er nog was (p. 18). U vertelde dat Florence zei dat I. u nog zocht (p. 18) doch dit zijn louter boude beweringen die u niet kan staven. U verklaarde in Kambia – noch in Freetown - problemen gekend te hebben behalve dat u zich verstopte en dat niemand u hielp met een inkomen of eten (p. 18). U verklaarde gebeden te hebben dat Ibrahim u zou vergeten (p. 23). **Aldus heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u bij terugkeer enige vervolging vanwege I. zou vrezen.** Tot slot moet opgemerkt worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde dat I. uw geboortecertificaat en identiteitsdocumenten verbrandde (p. 3-4) hoewel u voor de Dienst Vreemdelingen verklaard had nooit een geboorteakte, identiteitskaart of paspoort te hebben gehad (zie verklaring DVZ dd. 6 maart 2018, punt 24). **Aldus kan besloten worden dat uw verklaringen incoherent, weinig overtuigend en onwaarschijnlijk zijn.**

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel worden navolgende schendingen aangevoerd: “Schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet), artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht.”

Verzoeksters verweer luidt als volgt:

“CGVS verwijt verzoekster geen voldoende informatie te kunnen verstrekken en niet precies te zijn in verband met de man met wie men haar wil huwen en zijn omgeving. Zij kan geen persoonlijke informatie geven over de 4 vrouwen van I.K.. Zij is niet op de hoogte van het precies aantal kinderen maar denkt dat het gaat om 10 kinderen. Eerst heeft zij 5 namen kunnen geven en na de pauze 7.

Zij kan ook geen verdere informatie over de broers en zussen van Ibrahim en over zijn werk geven.

Logischerwijs en begrijpelijk is het voor verzoekster niet mogelijk precieze informatie in dit verband te verstrekken.

Eerzijds is zij enkel 3 maanden in een context van totale weigering van het huwelijk gebleven. Gedwongen en verplicht door haar tante kwam zij bij I. K. terecht.

Zij bleef overdag naar school gaan en kwam s'avonds terug omdat zij geen keuze had.

Zij trachtte geen contact met de andere vrouwen te hebben en weigerde het huwelijk met hem. Zij had er geen enkel zin in. Zij voelde dat zij met deze gezinsstructuur niets te maken had en ook niet met de andere vrouwen enkel met S. met wie zij af en toe praatte.

De andere vrouwen waren gewone weinig geschoolde vrouwen die hun lot aanvaardden. Verzoekster bleef opzij van de anderen. Tijdens het interview heeft zij ook bepaald dat zij met haar onaangenaam waren. (blz. 11)

Anderzijds was I. K. een zeer rijke man die over een groot eigendom beschikte. In het gebouw had zij haar eigen studio omvattende een slaapkamer, een badkamer en een kleine keuken. Daarom was het voor haar niet nuttig met de anderen te gaan.

Zij kwam soms tegen S. in de wasserij of in het eigendom. Het is de enige met wie zij enkele contacten heeft gehad.

In verband met de kinderen kwam zij tegen hen maar heeft geen contact met hen gehad en wou ook in dit verband niets weten.

Het dient te worden gezegd dat zij 7 namen heeft kunnen geven. Eerst heeft zij zich 5 namen herinnerd dan nog 2 andere namen.

Verzoekster bevestigt dat zij al deze familie heeft afgewezen.

Zij verzette zich des te meer tegen dit huwelijk dat zij weet dat haar ouders met dit huwelijk nooit zouden hebben ingestemd. Ingevolge het overlijden van haar ouders heeft haar tante K. S. deze beslissing genomen.

Verzoekster verlangde naar studies en haar eigen leven te kiezen. Zij heeft dus de familie van de heer I. K. en de omgeving van deze afgewezen.

Zij wist ook helemaal niets over zijn werk. Waarom zou zij het hebben gedaan ?

Tijdens het verhoor bevestigt zij de redenen waarom zij het leefmilieu van de heer K. niet kende (p.21).

CGVS verwijt haar ook niet op de hoogte te zijn van de context van de relaties tussen I. K. en haar tante K. en niet te kunnen uitleggen hoe haar tante en I. elkaar concreet kenden en ook niet sinds wanneer terwijl zij bij haar tante sinds 2010 voor haar studies verbleef.

Verzoekster leefde tijdens haar jeugd met haar ouders. Vanaf 2010 heeft zij haar studies in stad voortgezet en was bij haar tante K.S. gehuisvest. Zij was tiener en studente en had een studentenleven. Zij stelde geen belang in de contacten van haar tante met derden. Zij weet juist dat zij elkaar kenden omdat haar tante handelaarster was en Ibrahim ondernemer. Zonder meer. Zij vermeldt het in haar interview (blz. 16). Het feit dat zij niet weet sinds wanneer haar tante I. kent is niet ter zake dienend en niets mag eruit worden afgeleid.

Toen haar ouders in 2014 overleden in het kader van het Ebolavirus kwamen haar broers, zus en haarzelf voltijds bij de tante terecht. De contacten waren niet gemakkelijk.

De tante heeft voor de algehele familie moeten zorgen. Zij was weduwe en zorgde reeds voor haar zoon. Eerst was zij het eens opdat verzoekster haar studie voortzet maar heeft daarna beslist haar met I.K. te huwen. CGVS vraagt zich af waarom de tante plotseling van gedachten veranderde terwijl verzoekster naar school ging en een beurs ontving.

Verzoekster veronderstelt dat zij gebruik van de gelegenheid een zeer rijke man te kennen heeft gemaakt om haar nicht te huwen. In 2014 was zij verplicht verzoekster en haar broers en zus ingevolge het overlijden van de ouders te huisvesten en te onderhouden.

De tante moet voor alles zorgen : haar eigen zoon, een tiener en drie kinderen. De relaties zijn moeilijk. Vaak maakt zij het duidelijk dat het te zwaar is. Zij heeft dus zeker geoordeeld dat het een kans was om zich van een last te ontdoen. Indien het moreel niet aanvaardbaar is en zeker niet voor verzoekster die dit huwelijk met een onbekend oud man absoluut niet wenste is het een mogelijke reactie in deze context. Waarom de nicht met een rijke man niet te huwen die aanvaardt het huwelijk tijdens de studie van verzoekster uit te stellen ?

Verzoekster bevestigt ook dat haar vriendin Florence haar heeft bevestigd dat Ibrahim naar haar bleef zoeken. Florence woonde in Texaco (in Freetown) waar de universiteit gevestigd is. I. K. woonde ook in Freetown en zij heeft dus de informatie kunnen verkrijgen.

Toen zij vluchtte heeft verzoekster een ongeval gehad en werd opgenomen. Vervolgens heeft zij eens bij de ouders van Florence in Cambia (dorp) gewoond dan bij Florence. Toch, Texaco zijnde in Freetown waar I. ook verblijft, voelde zij zich niet zo veilig als bij de ouders van Florence in Cambia. Dit blijkt uit het gehoor.

Het enig positief punt is dat de heer I. K. Florence niet kende en wist niet waar zij woonde.

Aldus heeft Florence informatie kunnen verkrijgen, wat voor Ibrahim niet mogelijk was daar hij Florence niet kende.

In verband met de tegenstrijdigheid tussen het gehoor bij de Vreemdelingendienst en het gehoor bij CGVS over het gebrek of de vernietiging van de identiteitsdocumenten bevestigt verzoekster dat zij geen afschrift van zijn gehoor bij de dienst Vreemdelingen heeft ontvangen.

Zij heeft dus de inhoud van het gehoor niet kunnen nagaan dat haar op de Dvz niet werd nagelezen.

Indien zij het had kunnen herlezen zou zij hebben vermeld dat de documenten werden vernield.

Het is een fout van de dienst Vreemdelingen en zij is dus niet aansprakelijk daar zij niet heeft kunnen nagaan.

Dit blijkt trouwens uit het gehoor bij CGVS. Zijn raadsman bevestigt het op het einde van het gehoor (p. 24)

Er werd ook geen rekening gehouden met het kwetsbare profiel van verzoekster. Zij heeft haar ouders in de context van de Ebolavirus verloren. Vervolgens heeft zij bij haar tante gewoond bij wie zij vroeger voor haar studie verbleef. Haar broers en zus zijn ook bij de tante terechtgekomen. Deze had helemaal niet dezelfde opleidingseisen en ambities voor verzoeker en haar broers en zus als haar ouders.

CGVS heeft geen rekening van dit aspekt van het dossier gehouden.

Het middel is gegrond.

Wat betreft de subsidiaire bescherming is de redenering van verwerende partij verkeerd.

Het CGVS betwist haar identiteit en nationaliteit niet. Het CGVS moest de subsidiaire bescherming onderzoeken.

Dat werd helemaal niet gedaan.”

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht haar verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoeksters verweer inzake haar onwetendheid omtrent de persoonlijke situatie van de man met wie zij gedwongen zou moeten trouwen bestaat uit haar verwijzing naar (i) de korte periode van drie maanden dat ze bij I.K. verbleef; (ii) haar weigering om contact te hebben met diens andere vrouwen; (iii) de plaats in de woning van I.K. waar ze verbleef; (iv) haar verzet tegen het huwelijk.

Verzoeksters verweer komt neer op de bevestiging van haar verklaringen inzake de vrouwen en kinderen van I.K..

De loutere verwijzing naar haar verklaringen die werden afgelegd bij verweerder alsook enige post-factum beweringen is niet nuttig ter weerlegging van de omstandige motivering waaruit blijkt dat verzoekster niet dienstig kan vertellen over de man met wie zij een vermeend gedwongen huwelijk zou moeten aangaan. Te dezen stelt de bestreden beslissing terecht vast dat (i) het merkwaardig is dat verzoekster niet alle namen van de kinderen kon geven alsook dat ze niet met zekerheid het correcte aantal kinderen kan geven; (iii) haar kennis over I.K. bijzonder summier is hoewel zij hem voor het eerst ontmoette begin december 2016 en dat hij vaak naar het huis van haar tante kwam; (iv) zij niet precies kon toelichten hoe haar tante en Ibrahim elkaar concreet kenden hoewel zij reeds sinds 2010 inwoonde bij haar tante K. en haar tante hem als haar toekomstige echtgenoot naar voren schoof.

Inzake de redenen waarom verzoekster een gedwongen huwelijk zou moeten aangaan stelt de bestreden beslissing vast dat (i) verzoeksters tante akkoord was met het aanvatten van een vierjarige universitaire opleiding en dat deze studies bekostigd werden door een overheidsbeurs zodat het merkwaardig is dat haar tante plots zou beslissen dat verzoekster uitgehuwelijkt zou worden aan een oude man; (ii) verzoekster doorheen haar verklaringen niet aannemelijk kunnen maken waarom haar tante plots niet meer kon of wilde instaan voor de studiegelden van haar broers en zus, aangezien haar eigen studies werden bekostigt via de overheid.

Omtrent verzoeksters gedrag stelt de bestreden beslissing eveneens terecht vast dat (i) het weinig geloofwaardig is dat verzoekster, nadat zij eind maart 2017 wegluchtte gedurende 4 of 5 maanden afwisselend in Freetown en Kambia – de geboortestreek van haar verloofde - zou verbleven hebben indien zij werkelijk vreesde te worden vermoord; (ii) incoherente verklaringen aflegde over haar voorgehouden verborgen leven. De verwijzing in het verzoekschrift naar de verklaringen van haar vriendin zijn niet dienstig ter weerlegging van deze pertinente vaststellingen.

De bestreden beslissing stelt tevens terecht vast: *“Tot slot moet opgemerkt worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde dat I. uw geboortecertificaat en identiteitsdocumenten verbrandde (p. 3-4) hoewel u voor de Dienst Vreemdelingen verklaard had nooit een geboorteakte, identiteitskaart of paspoort te hebben gehad (zie verklaring DVZ dd. 6 maart 2018, punt 24).”* Het feit dat verzoekster geen kopie ontving van het gehoorverslag van de DVZ kan geen afbreuk doen aan de daarin opgenomen verklaringen.

Verzoekster verwijst naar haar kwetsbare profiel omdat zij haar ouders verloor ingevolge Ebola. Gelet op de voorgaande vaststellingen die leiden tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas maakt verzoekster niet concreet dat zij een kwetsbaar profiel heeft.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Aangezien de motiveringen niet nuttig worden weerlegd, wordt de beslissing door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen specifieke elementen aan. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS